

ни то, и освенъ това пріучивали са се млого да стоятъ подъ вода та. За тѣхно то тѣрпѣніе расказуватъ, зашо веднашъ, като уловили нѣколко, грецы те ги мѣчили съ камшици, желаяха да узнаятъ какви са, обаче отъ техъ нищо ниможеха да испытатъ, зашо то те тѣрпѣха най страшни те мѣки като чи не тяхъ мѣчиха. По нараватъ на мириаха Славяни те незлобни, не лукави, а на противъ простодушни, ако на воина та и замѣчавали въ техъ зашо те са скоро росардивали и отвращали на врагове те си.

2. Страна та на Славяни те описуватъ чи е покрыта съ рѣки, блати, трасникъ (камашъ), и съ чести лѣсове (коріи и горы), така що то въ нея съ голяма мѣка можно было да са премини, тогава кога то живели те лесно можели да са скрываютъ. Лѣсове те и блати та бяха на Славяни те вмѣсто крѣпости (калета). Кашци те имъ стояха една отъ друга тварди далечь вѣроятно така, що то всякая челядь около своя та си кашца и мала и свои те нивы, и паятъ на гора та и пастбищата (пасени то надобитака); быле бѣдни и имали нѣколко излазанія. Отъ страхатъ на вражески те нападанія сички те си богатства, сичко освѣнъ най нужно то имъ скрываеми го въ земля та, ако като са скрываютъ отъ